

Протокол

№

гр. София, 23.01.2013 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в
публично заседание на 23.01.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Ана Илиева, като разгледа дело номер **10159** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

При спазване на разпоредбите на чл. 142, ал.1 ГПК вр. с чл.144 АПК на именното повикване 09.29 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ - Г. Н. Г. – редовно призован, се явява лично и с адв. В. с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ - ДИРЕКТОРЪТ НА ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ "ГРАНИЧНА ПОЛИЦИЯ" – редовно призован, не се явява, вместо него юрк. О. с пълномощно към административната преписка.

СТРАНИТЕ /ПООТДЕЛНО/: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ, като не намери процесуални пречки за даване ход на делото,

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

АДВ. В.: Поддържам жалбата.

ЮРК. О.: Оспорвам жалбата.

СЪДЪТ, съобразявайки становищата на страните, намира, че между тях не са на лице предпоставки за сключване на споразумение, поради което на основание чл. 146 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК

ОПРЕДЕЛИ:

ДОКЛАДВА ДЕЛОТО.

Производството е по реда на чл. 250 от Закона за министерство на вътрешните работи /ЗМВР/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на Г. Н. Г. срещу Заповед с рег. № 3803/28.09.2012 г. на Директора на Главна Дирекция „Гранична полиция”, с която му е наложено дисциплинарно наказание „Уволнение” и е прекратено служебното му правоотношение. С определението за насрочване на делото СЪДЪТ е разпределил доказателствената тежест между страните, като е дал на същите указания по реда на чл. 170, ал. 1 от АПК и чл. 154, ал. 1 от ГПК, приложим на основание чл. 144 от АПК.

АДВ. В.: Не съм запознат със с административната преписка в детайли. Не възразявам да се приеме.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА заверените копия от документи, съдържащи се в преписката по издаването на оспорения акт като доказателства по делото.

СТРАНИТЕ /ПООТДЕЛНО/: Нямаме други доказателствени искания. Да се приключва делото.

СЪДЪТ, съобразявайки липсата на доказателствени искания от страните, намира, че делото е изяснено от фактическа и правна страна, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ.

АДВ. В.: Моля да уважите жалбата на моя доверител и да отмените заповедта като неправилна, необоснована и издадена в нарушение на предвидената от закона форма. Административният орган в случая е подходил формално и е negliжирал доказателства в полза на доверителя ми, а именно, че същият не е знаел за неговото упълномощаване. Когато е узнал, е предприел действия за заличаване на упълномощаването и в момента упълномощаването е заличено. На него му е наложено наказание и е вменена вина само за това, че е бил упълномощен да извършва търговска дейност. Недоказано е, че доверителят ми е извършвал такава дейност. Търговска дейност могат да извършват само лицата, които имат качество на търговец по смисъла на ТЗ. В този смисъл е и задължението по чл. 177, ал. 7 от ЗМВР. В 7 - дневен срок от момента, в който лицето придобие качество на търговец и може да извършва търговска дейност, следва да подаде декларация и да бъде освободен. Административният орган в случая тълкува разширително тази разпоредба и налага наказание, лишавайки доверителя ми от работа. Той не е служител на МВР, но не е и търговец. Той е уволнен само поради факта, че е бил упълномощен. Действително законът е формален и има формални основания за издаване на такава заповед, но фактически основания не съществуват. Нарушен е принципът за съразмерност на административния процес. От процесуална гледна точка, заповедта за налагане на дисциплинарно наказание е издадена извън срока по чл. 225, ал. 1от ЗМВР. Видно от приложената заповед за образуване на административното производство, в която като дата на откриване на нарушението е посочен 10.07.2012 година и дата на налагане на административното наказание - 28.09.2012 г, са минали повече от 2 месеца. Това е самостоятелно основание за отмяна на обжалваната заповед. Моля същата да бъде отменена като незаконосъобразна и издадена в нарушение на правилата на

административното производство.

ЮРК. О.: Оспорвам изцяло подадената жалба. Считам, че издадената заповед на Директора на Главна дирекция "Гранична полиция" е правилна и законосъобразна. С оглед твърденията на процесуалния представител на жалбоподателя, че жалбоподателят не е бил запознат с упълномощаването, считам, това за недоказано, тъй като същият е подал документи и участвал в открита процедура, използвайки това пълномощно. По отношение на твърдението, че заповедта е издадена извън сроковете, съгласно закона срокът започва да тече от момента, в който административнонаказващият орган е събрал достатъчно доказателства за действията на лицето, а това е моментът на запознаване на Директора с обобщената справка и становище - 23.08.2012 г. Подробни съображения съм изложила в писмен вид.

АДВ. В.: В закона пише, че срокът тече от откриването на нарушението. Датата на откриване на нарушението е отбелязана в заповедта като 10.07.2012 г. Моля за присъждане на разноски в полза на доверителя ми. Прилагам доказателства за платен хонорар.

СЛЕД ПРИКЛЮЧВАНЕ НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ, СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ СЛЕД СЪВЕЩАНИЕ В ЗАКОНОУСТАНОВЕНИЯ СРОК.

Протоколът изготвен в съдебно заседание, което приключи в 09.45 часа.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: